

Verstild verleden (43)

Een visser tuurt rustig naar zijn dobber. Een melkan staat achter de fiets klaar voor de vangst en op de achtergrond: vergane glorie. Althans zo lijkt het.

Een molen in verval. De stelling is er niet meer, één roede is bijna geheel verdwenen en de andere sterk in verval. Vergane glorie, dat is zeker, maar bepaald nog niet echt slecht. Opknappen, zouden we tegenwoordig zeggen. Het lijf en de romp zien er immers nog fit uit – zelfs de *Zwakkenburger* (what is in a name?) krijgt nog een kans; waarom deze molen dan niet. Simpel: omdat we met deze foto in de jaren vijftig zijn aanbeland. De jaren van de wederopbouw (niet voor molens!), de jaren van vooruitgang.

In het begin van de jaren vijftig legde de molen van Bolhuis te Ruischerbrug het loodje. De gemeente Noorddijk zag er geen brood meer in. Weer verdween één van de vele molens langs het Damsterdiep. Weer konden we een naam uit het molenboek schrappen: *De Koveltemp*, in 1867 gebouwd om geld te verdienen. Altijd tegen de concurrenten opgebokst zonder zelfzwichting. Een molen met een merkwaardige naam. Een naam om op terug te komen (zie ook de rubriek **Onbekende molens**).

De Koveltemp te Ruischerbrug
Foto: Collectie Veenkoloniaal Museum